

Dkt. David Bauer, Somo la Biblia la Kujifunza kwa Kufata, Hotuba ya 21, Yakobo 2:8-13

© 2024 David Bauer na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. David Bower katika mafundisho yake kuhusu Kujifunza Biblia kwa Kufata Neno la Mungu. Huu ni kipindi cha 21, Yakobo 2:8-13. Sasa

tunaelekea kwenye uthibitisho wa pili wa himizo tulilo nalo mwanzoni mwa sura ya 2, na kwamba upendeleo ni kinyume na sheria ya Mungu.

Anazungumzia kuhusu kuwa kinyume hasa na kile anachokiita sheria ya kifalme, ambayo inazingatia sheria ya amri hapo. Sasa, anaanza na hitaji la sheria kisha anaelekea kwenye mawaidha yanayofuata, ambayo yanapatikana katika mistari ya 12 hadi 13. Huu ni aina ya mawaidha ya chini ya 2:1, ya kutoonyesha upendeleo.

Ninaona 2:1 kuwa himizo kuu. Hizi katika mistari ya 12 na 13 ni za pili kwa hilo. Lakini tunaanza na hitaji la sheria.

Anaonyesha kwamba sheria inahitaji utii kamili dhidi ya sehemu kwa ujumla, na kwa hivyo, kuonyesha upendeleo kwa kweli kunahusisha kitu kisichofuata sheria kikamilifu na kumfanya mtu kuwa mvunja sheria kama mvunja sheria. Sasa, tunaona kwamba anazungumzia kweli kuhusu, kama tunavyoona hapa, sheria ya kifalme. Ukitimiza kweli, mstari wa 8, ukitimiza kweli sheria ya kifalme kulingana na Maandiko, mpende jirani yako kama nafsi yako.

Sasa, kwa nini anazungumzia sheria ya kifalme hapa? Naam, karibu bila shaka, anafanya hivyo kwa kadiri anavyoiunganisha na amri ya upendo: umpende jirani yako kama nafsi yako. Anaonekana kuzungumzia sheria kama sheria ya kifalme kuhusu uhusiano wa sheria na Yesu Mfalme kwa sababu kulingana na Agano Jipya, mapokeo ya injili ambayo Yakobo anayafahamu, ni Yesu aliyeinua amri hii ya upendo, umpende jirani yako kama nafsi yako, hadi katikati ya sheria. Kumbuka Mathayo 22:34 hadi 40.

Amri kuu ya sheria ni ipi? Mpende Bwana Mungu wako kwa moyo wako wote, akili zako zote, roho yako yote, na nguvu zako zote. Hii ndiyo amri ya kwanza na kuu, na ya pili inafanana nayo, ambayo ina maana kwamba huwezi kuwa na moja bila nyingine. Mpende jirani yako kama nafsi yako.

Juu ya amri hizi mbili hutegemea, au hutegemea, sheria yote na manabii ili amri ya upendo, kulingana na Yesu, iwe katikati ya sheria. Yakobo anapozungumzia sheria ya kifalme, basi, kama sheria inazingatia amri ya upendo, anapendekeza kwamba ni

sheria kama ilivyotafsiriwa na Yesu, kama ilivyofundishwa na Yesu, na kama ilivyokubaliwa na Yesu katika nafasi yake kama Mfalme. Lakini pia, nadhani anairejelea kama sheria ya kifalme kwa sababu ya uhusiano wa sheria kwa kadiri inavyoeleweka kama kuwa na muundo unaozingatia amri ya upendo kama inayohusiana na ufalme wa Mungu.

Ni sheria ya ufalme wa Mungu wa wakati wa mwisho kwa hivyo sheria ya kifalme inarudi hapa kwenye mstari wa 6, warithi wa ufalme, ambao amewaahidi wale wampendao. Hii ndiyo sheria ya ufalme, ufalme wa Mungu wa wakati wa mwisho, sheria ya ufalme iliyoletwa na Yesu Mfalme. Sheria ya Agano la Kale, basi, sheria ya kifalme, ni sheria ya Agano la Kale kwa kuzingatia na kwa upande wa tafsiri ya Yesu kuihusu.

Sasa, na kwa maana hii, sheria hii ya kifalme ni sheria ya ukombozi, sheria ya uhuru. Sasa, hii ina kila aina ya athari. Acha nizitaje tano tu kati ya hizo.

Hii inaonyesha kwamba sheria, angalia, kulingana na maandiko, ukiitimiza kweli sheria ya kifalme kulingana na maandiko, mpende jirani yako kama nafsi yako. Hii inaonyesha kwamba sheria, kata ten graphein, kulingana na maandiko, bado ina nguvu na ni lazima kwa Wakristo. Sasa, hapa tuna, kwa kiasi fulani, tofauti na Paulo. Sidhani kama ni kupingana na Paulo, kwa sababu nitazitaja baada ya muda mfupi, lakini tofauti na Paulo ambaye huelekea, na ninasisitiza kwamba neno huelekea, ambaye huelekea kuona sheria kama kimsingi, kutumia usemi wa Paulo mwenyewe, paidagogos, vigumu kutafsiri, mwalimu, mwalimu, au kadhalika.

Unapata aina hiyo ya lugha katika Wagalatia 3:23 hadi 29, ambayo kimsingi ina jukumu hasi kuhusiana na maisha ya Kikristo. Hiyo ni kusema, inatufunga na kutufunga, au imekusudiwa kuwafunga watu hadi, tena, kutumia lugha ya Paulo katika Wagalatia 3, imani ilipokuja. Sasa, sehemu ya jukumu lake hasi kama paidagogos, mzazi wa shule, mlezi wa shule, vyovyote unavyotaka kuelewa, utumwa, nguvu inayofunga, nguvu inayozalisha utumwa, sehemu ya hiyo, ambayo bila shaka inasimama kinyume na hili kuwa ukweli unaoweka huru ambao Yakobo anazungumzia hapa, kwa Paulo, ni aina ya ukweli unaofunga, unaozalisha utumwa, ni kwamba inatuonyesha kutokuwa na uwezo wetu wa kimaadili nje ya neema ya Mungu na nje ya imani.

Hiyo ni kusema, sheria katika akili ya Paulo inafanya kazi kwa sehemu ili kutuonyesha kwamba haiwezekani kumridhisha Mungu, kuwa na uhusiano na Mungu kwa msingi wa juhudi zetu wenyewe katika utendaji wa maadili wa sheria ya Mungu. Sheria katika umbo lake kama sheria inakaribisha utendaji wa maadili, jaribio la kuishi kulingana na viwango vyake, kukidhi mahitaji ya Mungu kwa msingi wa utii wetu wenyewe. Lakini tunapojaribu kufanya hivyo, tunatambua kwamba kwa kweli tuko katika utumwa wa dhambi, kwamba kwa kadiri tunavyojaribu kwa nguvu zetu wenyewe kutii sheria ya Mungu, kwa kweli tunajikuta hatuwezi kufanya hivyo, kuwa

wenye dhambi, na tena kutumia usemi wa Paulo, ambao unaonyeshwa katika Wagalatia 3 na Warumi 7, ili dhambi iweze kuonyeshwa kuwa kweli ni dhambi.

Kwa kweli inatusaidia kurudisha imani yetu kwa Kristo, bila kutegemea mafanikio yetu ya kiadili, kutosheleza mahitaji ya kimungu, kumweka Mungu chini ya wajibu kwetu kwa upande wa mshahara, Warumi 3 na 4, bali, kama ninavyosema, kutegemea kabisa rehema ya neema ya Mungu katika Yesu Kristo inayopatikana kwa imani. Uelewa wa Yakobo kuhusu sheria basi uko karibu zaidi na Mathayo kuliko Paulo kwa sababu Yakobo anaelewa sheria kwa njia chanya, si kwa njia hasi, bali kwa njia chanya katika maisha ya Kikristo kama inavyoeleweka ipasavyo kwa njia ya kufasiriwa na Yesu huku amri ya upendo ikiwa kitovu na kama inavyotimizwa. Hiyo ni kusema, utekelezaji wa sheria unawezekana, utekelezaji wa mapenzi ya Mungu ambayo yapo nyuma ya herufi ya sheria unawezekana kwa kuweka imani katika yale ambayo Kristo amefanya; anaona sheria kama yenye jukumu chanya ndani ya maisha ya Kikristo.

Lakini nasema kwamba hii inahusisha tofauti kwa kiasi fulani au, kwa kiasi fulani, na Paulo kwa sababu kwa kweli, uelewa wa Paulo kuhusu sheria ni mpana zaidi kuliko huu. Paulo pia anajumuisha jukumu chanya zaidi kwa sheria, na kwa njia, hili linapatikana katika Wagalatia pia, hasa katika Wagalatia 5, ambapo Paulo anakubali kwamba sheria yote imefupishwa katika neno moja: umpende jirani yako kama nafsi yako. Anarejelea sheria kisha kutimizwa katika maisha ya Kikristo Mkristo anapotii amri hiyo ya upendo, na bila shaka anazungumzia pia katika Wagalatia 6 kuhusu kutimiza sheria ya Kristo, ambayo kwa kweli ni amri ya upendo.

Kwa upande wa Paulo, sheria pia inaendelea kufanya kazi, lakini, na Yakobo hangepingana na hili, lakini kwa upande wa sheria, amri za sheria zinaeleweka kama vielelezo vya sheria ya amri, na Yakobo anashughulikia, na Paulo anashughulikia sheria hivi. Kumbuka, katika 1 Wakorintho sura ya 9, mistari ya 8 hadi 11, Paulo ananukuu sheria, amri ya sheria, usimfunge ng'ombe kinywa anapokanyaga nafaka na kuuliza, je, Mungu anajali ng'ombe? Hilo ni swali la balagha. Jibu linalotarajiwa ni hapana.

Bila shaka, mtu anaweza kusema kwamba Mungu anajali ng'ombe, lakini Paulo anataka kusesitiza kwamba amri zote za sheria ni vielelezo vya amri ya upendo wa pande mbili: mpende Bwana Mungu wako kwa moyo wako wote, akili yako yote, roho yako yote, na nguvu zako zote, na upende jirani zako mwenyewe. Kwa hivyo, Paulo anaona amri hiyo kuhusu ng'ombe kama kielelezo cha upendo, yaani kwamba mtu hapaswi kutarajia kazi bila kuilipia, kwamba mfanyakazi anastahili mshahara wake na kadhalika. Kwa hivyo, Yakobo na Paulo, wacha niseme hivi, Paulo anachukua mtazamo wa sheria ambao sio tu unaendana na uelewa wa Luther kuhusu sheria, yaani, sheria kama hasi, kama inatuonyesha kutokuwa na uwezo wetu wa kimaadili, kama inavyofichua dhambi kuwa ni dhambi kweli, na hivyo kuturudisha nyuma kwenye imani katika Kristo, huo ni uelewa wa Kilutheri wa sheria, ambao

unaonekana zaidi katika hukumu yangu, ingawa kuna mjadala mkubwa kuhusu hili kwa sasa, unaoonyeshwa, nadhani, kwa kiasi kikubwa katika Wagalatia 3, lakini Paulo pia anachukua uelewa zaidi wa Kikalvini wa sheria, yaani, mtazamo wa sheria ulio nao katika John Calvin, na kwamba sheria inaendelea kuwa kielelezo cha ufuasi wa Kikristo.

Inaendelea kuwa kielelezo cha mapenzi ya Mungu kuhusu jinsi anavyotarajia wanafunzi Wakristo kuishi, lakini tu ikiwa itatafsiriwa ipasavyo kwa upendo katikati na amri zote kisha kueleweka kama vielelezo vya amri ya upendo. Sasa, maana ya pili ni kwamba hii inaonyesha kwamba, kwa njia fulani, sheria ina mamlaka na umuhimu mkubwa zaidi sasa kuliko hapo awali, kwa kuwa ni sheria ya kifalme, yaani, ni sheria iliyopitishwa na Yesu Masihi, Bwana wa utukufu, Mfalme, na kiwango cha haki cha ufalme wa Mungu ambacho kimekuja katika nafsi yake, pamoja na kiwango cha hukumu wakati wa kuja kwa ufalme wa wakati wa mwisho, kulingana na sura ya 2, mistari ya 5 na 12. Pia, maana ya tatu ni kwamba inaonyesha kwamba sheria hii ya kifalme, hata hivyo, haijatanguliwa na sheria ya Musa ya Agano la Kale au hata na mafundisho ya Torati ya Agano la Kale katika Agano la Kale lote.

Yesu hakupitisha sheria ya Agano la Kale tu, bali pia ameibadilisha. Mabadiliko makubwa yametokea. Hakuacha sheria pekee.

Sasa kuna muundo wa kimaadili wa sheria. Nadhani, kwa kweli, Yesu angesema kwamba kulikuwa na muundo wa kimaadili wa sheria kila wakati, lakini haukufichuliwa. Sasa, muundo wa kimaadili wa sheria umefunuliwa na Kristo.

Sasa kuna sheria ndani ya sheria, amri kuu inayotawala na kutafsiri nyingine zote. Sheria ya upendo kwa jirani, Mambo ya Walawi 19:18, inakuwa kitovu cha sheria, na hiyo inaleta tofauti kubwa duniani kuhusiana na sheria kwa ujumla. Amri zingine zote za sheria ambazo bado zinatumika, na inapaswa kudhaniwa kwamba zinatekelezwa kwa njia fulani, lakini hilo ndilo suala zima, sivyo, ni maonyesho ya amri ya upendo.

Inaonekana, Yakobo hajumuishi amri za kitamaduni au za kiibada kama ulivyozielezea, kwa mfano, katika Waebrania au labda hata katika 1 Petro na kadhalika. Lakini kwa upande wa Yakobo, amri zote, na mtu hajui angefanya nini na aina za amri za kitamaduni au za kiibada, lakini hoja ni kwamba sheria kwa ujumla, amri zote ni maelezo mahususi ya amri ya kupenda. Maana ya nne ni kwamba hii inaonyesha kwamba upendeleo unahusisha kujipenda mwenyewe kuliko kumpenda jirani.

Kama kweli mnatimiza sheria ya kifalme kulingana na Maandiko, mpende jirani yako kama nafsi yako. Mnafanya vyema, lakini mkionyesha upendeleo, mnafanya dhambi. Hilo ni kinyume hasa cha amri ya upendo, mpende jirani yako kama nafsi yako. Humpendi jirani yako kama nafsi yako, unajipenda mwenyewe kuliko unavyompenda jirani yako.

Ukionyesha upendeleo, unatenda dhambi na unahukumiwa na sheria kama wakoaji. Hii inaonyesha tabia ya kujitakia mema ya tabia hiyo, na maana ya tano ni kwamba hii inaonyesha kwamba kutokupendelea kunahusiana na kitovu cha sheria yenyewe. Na kwa njia, kumbuka kwamba amri kuhusu kutokupendelea inapatikana katika Mambo ya Walawi 19:15 , mistari mitatu tu mbali na amri ya upendo, Mambo ya Walawi 19:18. Amri hii kuu inayosimama juu ya sheria iliyobaki na kutafsiri sheria iliyobaki inahusiana na jirani.

Mpende jirani yako kama unavyojipenda mwenyewe, badala ya kujali hadhi ya mtu mwingine, tajiri au maskini. Ukweli tu kwamba mtu huyo ni jirani, yaani, katika uelewa wa Kikristo, kwamba mtu huyo yuko karibu, kwamba una nafasi ya kumtendea mema, ni msingi wa kumpenda mtu huyo. Jambo pekee linalojali kuhusu mtu huyo ni kwamba mtu huyo yuko karibu nawe vya kutosha kiasi kwamba una nafasi ya kumtendea mema.

Ukweli kwamba mtu huyo yupo na kwamba kwa hivyo, una nafasi ya kutenda mema ndio msingi pekee wa kutenda kuhusiana na jirani. Kulingana na amri ya upendo, umpende jirani yako kama nafsi yako. Lakini anasema, ukionyesha upendeleo, anasema kwa njia tofauti, ukionyesha upendeleo, unatenda dhambi na unahukumiwa na sheria kama mkosaji. Umehukumiwa na sheria kama mkosaji.

Kweli, mstari wa 9 unasomeka, unafanya kazi dhambi. Inavutia sana. Ergadzomai, ambayo, na bila shaka, hiyo ni umbo la kitenzi cha nomino ergon, kazi.

Anasema unafanya dhambi. Inafurahisha sana kwamba anatumia lugha hiyo katika sura hii anapozungumzia imani na matendo.

Unafanya dhambi. Hii inatabiri kweli 2:14 hadi 26. Anaposema, unafanya dhambi, anaonyesha kwamba matendo hayaepukiki.

Sio suala la matendo dhidi ya matendo yasiyo na matendo, bali ni la matendo ya imani dhidi ya matendo ya uovu, uovu, uasi, matendo ya dhambi, matendo yanayotokana na kutoamini kwa kina. Na kwa sababu unafanya dhambi, matokeo yake ni kwamba unahukumiwa na sheria. Amewaelezea watu hawa wanaoonyesha upendeleo kama waamuzi.

Katika mstari wa 4, je, hamjawa waamuzi? Alisema huko nyuma. Sasa, waamuzi wamekuwa waamuzi. Mnahukumiwa na sheria.

Kwa kweli, wanahukumiwa kwa sababu wamehukumiwa. Tofauti ni kwamba watahukumiwa kwa haki dhidi ya hukumu isiyo ya haki na isiyo ya haki waliyoifanya, kulingana na mstari wa 1 hadi 7. Kwa sababu wanahukumiwa kwa sheria ya kifalme,

hukumu yao ni ya haki. Kwa hivyo, una mwendo kutoka dhambi hadi hatia kwa sheria kama wakosaji.

Neno mkosaji ni parabatai. Kwa upande wa maana yake, maana ya neno hili inahusisha uvunjaji wa sheria, kuwa mvunja sheria, hivyo kupendekeza wazo la jinai. Lakini pia, maana ya neno hili, pia inaonyesha wazo la uasi, ili anachozungumzia hapa si kitendo tu, bali mtazamo unaosababisha kitendo hicho, mtazamo, bila shaka, ambao ni kinyume kabisa na imani.

Mtu anawezaje kuwa na imani katika Mungu na kumwasi Mungu kwa wakati mmoja? Inahusisha uasi, kukataa mamlaka kwa makusudi na kwa makusudi, hivyo basi ni uasi wa jinai. Lakini hazungumzii hapa tu kwa maana ya neno hilo, bali pia kwa uzoefu. Anasema mnahukumiwa kama wavunja sheria ya uhuru, mkihukumiwa na sheria kama wavunja sheria, kwa maana yeyote anayeshika sheria yote lakini akishindwa katika jambo moja amekosa yote, n.k.

Kwa upande wa uzoefu, umekuwa mvunja sheria ya uhuru. Kwa hivyo, mtu huyu hawezi kupata uzoefu, mtu huyu sio tu anapata hatia, yaani, uhusiano mbaya na Mungu na yote ambayo yanamaanisha kwa maisha ya kiroho ya sasa, na sio tu kwamba anawajibika kwa hukumu na maana ya hii kwa siku zijazo, lakini mtu huyu pia lazima abaki amefungwa, abaki mtumwa. Mtu huyu hajawekwa huru na hawezi kuwekwa huru na sheria ya uhuru.

Kwa sababu mtu huyu ni mvunja sheria, mtu huyu hawezi kutarajia uhuru wa sheria, uhuru ambao sheria hutoa, lakini anabaki mtumwa. Anabaki mtumwa wa nini? Anabaki mtumwa wa kujipenda sana, kwa kujijali mwenyewe ambaye hana heshima halisi kwa jirani, ambaye hana uhuru wa kumpenda jirani yake kama anavyojipenda mwenyewe. Lakini pia, kwa upande wa upeo, biashara hii ya kuhukumiwa kama mvunja sheria inaonyesha hatia kamili.

Kama Hauck anavyosema, parabatis, hajui digrii. Mtu ambaye ni mmoja ni hivyo kabisa. Wazo hili la kuwa mkosaji linamfafanua mtu huyo.

Anasema mmekuwa wahalifu, mkihukumiwa na sheria ya wahalifu kwa sababu inahusisha uvunjaji wa sheria yote. Katika mstari wa 10, anasema, Kwa maana mtu yeyote anayeshika sheria yote lakini akashindwa katika jambo moja amekosa yote. Kwa maana yeye aliyesema, Usizini, alisema pia, Usiue.

Kwa maneno mengine, kwa sababu kuna mtoa sheria mmoja, kwa hivyo kuna umoja ndani ya sheria. Ikiwa yeye aliyesema, Usizini, pia alisema, Usiue. Usipozini lakini unaua, umekuwa mvunja sheria.

Sasa, anasema yeyote aliyevunja sheria wakati fulani amekuwa na hatia ya yote. Sababu ya kuvunja sheria wakati fulani kumfanya mtu kuwa na hatia ya sheria yote

inahusiana na tabia ya mtoaji sheria ambaye ni mmoja. Mara kwa mara, Yakobo anazungumzia kuhusu Mungu kuwa mmoja.

Katika 2:19, anasema, Unaamini kwamba Mungu ni mmoja, wafanya vyema. Katika 4:12, atasema, Kuna mtoa sheria na mwamuzi mmoja ambaye aliweza kuokoa na kuharibu. Hili kisha linachukua mada kuu katika Yakobo na kipengele kikuu cha theolojia ya Yakobo, mafundisho yake kuhusu Mungu, ambayo ni umoja wa Mungu.

Mantiki yake inaenda hivi. Ingawa Mungu ni mmoja, hiyo ni dhana ya msingi, si tu kwa maana kwamba hakuna Mungu mwingine, bali pia kwa maana kwamba Mungu hajagawanyika. Yote aliyo Mungu na yote ambayo Mungu hufanya na yote ambayo Mungu anasema yanaambatana katika umoja mkamilifu.

Hiyo ni dhana kuu. Kisha dhana ndogo, na ingawa sheria ni kielelezo cha tabia na mapenzi ya Mungu huyu mmoja wa umoja, kwa hivyo, sheria ni moja, kama vile mtoa sheria alivyo mmoja. Na kuvunja sehemu moja ya sheria ni kuwa na hatia ya kuvunja sheria yote.

Sasa, lengo la hoja hii yote hapa ni kupinga mtazamo wa kutojali kuhusu upendeleo. Sio jambo kubwa. Mimi si mzinzi.

Kwa kweli, anachopendekeza hapa, kwa ujanja sana, ni kwamba kufanya uzinzi ni kufanya aina ya mauaji. Yeye aliyesema usizini pia alisema usiue. Usipofanya uzinzi lakini unaua, umekuwa mvunja sheria.

Kwa kadiri unavyoonyesha upendeleo, kwa kadiri unavyomtendea jirani yako vibaya kwa njia hii, kwa kweli, kwa namna fulani na kwa kiasi fulani, unamnyang'anya uhai, ukimnyang'anya mtu huyo maana ya kuwa hai kikamilifu na kwa uchangamfu. Tena, anapinga mtazamo wa kutojali suala hili la upendeleo. Linapaswa kuchukuliwa kwa uzito mkubwa, na anapinga mtazamo wa kutojali utii kwa sheria ya Mungu.

Anapinga hoja inayosema moyo wangu uko sawa na Mungu, nina imani, ingawa sizishiki sheria zake zote, au ninashika baadhi ya sheria za Mungu au nyingi kati ya hizo, na kwa hivyo sina hatia kweli. Mungu anadai utii kamili. Chochote isipokuwa hicho ni sawa na kutotii kabisa na hakikubaliki.

Njia nyingine ya kuiweka, kwa kweli, ni kwamba kwa sababu sheria ni moja na ni moja inayozunguka amri ya upendo, kukiuka amri ya upendo ni kukiuka sheria yote. Na kwa hivyo, anasema hapa katika mstari wa 12, na hii, kama ninavyosema, kwa kweli ni ushauri unaofuata, semeni na kutenda kama wale watakaohukumikiwa chini ya sheria ya uhuru. Sasa, anapozungumzia tena, sheria ya uhuru, hii inaashiria aina fulani ya utumwa, aina fulani ya utumwa, labda utumwa wa tamaa, 1:13 hadi 15, 4:1 hadi 3, utumwa wa ulimwengu, 4:4, au kwa usahihi zaidi, utumwa wa ndani, wa

tamaa za ndani ambazo ziko hatarini kwa ulimwengu, ambazo zinatuoongoza kujiunganisha na ulimwengu.

Bila shaka, kuna kejeli iliyo wazi katika dhana hii ya sheria ya uhuru. Anapendekeza kwamba sheria haizuii uhuru, kama ilivyokuwa na ndivyo ilivyo katika uelewa wa jumla wa sheria na sheria, kwamba, kama ninavyosema, sheria ipo ili kuzuia uhuru, si ili kukuza uhuru. Lakini hapa, anazungumzia sheria ya uhuru.

Mtazamo huu wa sheria kama unaobana na unaofunga unachukua uhuru wa asili wa mtu binafsi. Unadhania kwamba tumefungwa na kile kilicho nje yetu, na nguvu za nje, ikiwa ni pamoja na sheria, zinazotuzuia kufanya tunachotaka kufanya. Lakini wazo la Agano Jipya la utumwa si kwamba watu wako katika utumwa kwa sababu ya vikwazo vya nje, bali kwamba kile kinachowafunga watu si nje ya watu, bali ni cha ndani kwao.

Kwa usahihi kabisa, kutumia msemo wa Yakobo, ni hamu yetu inayotufunga. Wazo kwamba tumefungwa na kitu kilicho nje yetu, na kwa hivyo, kama hatungekuwa na kizuizi hicho cha nje, tungekuwa huru, linachukua wazo la nafsi inayojitegemea, kwamba wanadamu kimsingi na kwa asili ni huru. Lakini kwa kweli, Agano Jipya, ikiwa ni pamoja na Yakobo, halikubaliani na dhana hiyo.

Wanadamu si huru kiasili. Wamefungwa kimaumbile. Wamefungwa na tamaa zao wenyewe, tamaa zao wenyewe.

Na sheria, mbali na kuzuia uhuru, kwa kweli hurahisisha uhuru. Sheria hutuweka huru kutoka katika utumwa wa nafsi, utumwa wa nafsi. Yakobo anajua kwamba mtu binafsi si huru.

Kile kinachomfunga au kumzuia mtu uhuru wake si nguvu fulani ya nje, sheria, bali ni nguvu ya ndani, mtabiri, hamu hii aliyoizungumzia katika sura ya 1, hamu hii ya ndani ambayo inapopewa utawala huru, kuelekea ulimwengu, badala ya kuelekea Mungu. Kwa kushangaza, katika kutafuta kujitawala, mtu hupoteza kujitawala. Katika kutafuta kuwa huru, mtu hufungwa.

Kwa hivyo, kifungu hiki kinamaanisha kwamba uhuru wa kweli unapatikana katika Mungu pekee, na kwamba Mungu hutupatia uhuru kupitia njia ya sheria. Hiyo ni, mapenzi ya Mungu yaliyoelezwa katika Maandiko, kama Maandiko hayo yalivyotafsiriwa na Yesu Kristo na yanakubaliwa kama tendo la imani. Hiki ni kipimo kimoja cha kile kinachoitwa neno lililopandwa, ambalo linaweza kuokoa au kuokoa roho zenu.

Huu, basi, ni uhuru wa kweli kwa sababu kama mtu angekuwa na uhuru kamili wa kuchagua, angechagua uzima na ukamilifu dhidi ya kifo na uharibifu. Katika kufanya

sheria, mtu anakuwa huru zaidi na zaidi. Sasa, bila shaka, ni kweli kwamba ushikaji sheria unafungamana, lakini ushikaji sheria ni nguvu iliyo nje ya sheria yenyewe.

Ni njia ya kuhusisha sheria, njia isiyo sahihi kwa kuwa inapingana na tabia ya sheria kama sheria ya uhuru. Sasa, haya yote yanaishia katika hukumu, kulingana na mstari wa 13. Anasema, semeni hivyo na kutenda kama wale watakaohukumiwa chini ya sheria ya uhuru, kwa maana hukumu haina huruma kwa mtu asiyeonyesha huruma, lakini huruma hushinda hukumu.

Sasa, anachosema hapa ni kwamba kwa sababu mtu anawajibika kwa matokeo yote ya sheria ya kifalme, kutii amri zote zinazoelezea kanuni ya upendo, na atahukumiwa ipasavyo, kwa hivyo kuna hitaji la rehema. Ikiwa sheria inatazamwa kwa maana kali na kali, sote tumepungukiwa. Yakobo 3:2, Kwa maana sote hufanya makosa mengi; na ikiwa mtu hakosei katika neno lake, huyo ni mtu mkamilifu, awezaye kuutawala mwili wote pia.

Na kwa hivyo, tunahitaji rehema, ikiwa tunataka kuepuka hukumu ya milele. Kwa hivyo, katika mstari wa 13, hukumu haina rehema kwa mtu ambaye hakuonyesha rehema, lakini rehema hushinda hukumu. Hii inaashiria mielekeo miwili.

Hii kwanza inaelekeza kwenye mielekeo miwili ya Mungu, rehema au huruma kwa upande mmoja, na bila shaka, baadaye katika sura ya tano, atamwelezea Mungu kwa usahihi hivi, ambapo anasema katika 5:11, umeona kusudi la Bwana, jinsi Bwana alivyo na huruma na rehema. Kwa hivyo, mwelekeo mmoja katika Mungu ni rehema na huruma. Mwelekeo mwingine wa Mungu katika Mungu ni haki.

Nadhani kuna mvutano fulani hapa, ingawa si utata. Kwa kweli hufanya kazi pamoja. Mungu hatimaye ana sifa ya huruma.

Kulingana na 2:13, huruma hushinda hukumu. Pia 5:11, kwamba Bwana ni mwenye rehema na huruma. Kwa kuwa Mungu ni mmoja, haki ya Mungu inaonekana kama kipimo cha rehema yake na huruma yake.

Ulimwengu usio na haki haungekuwa na huruma na rehema. Hakuna huruma kuhusu machafuko. Lakini kuwahurumia wasio na rehema kungehusisha ukiukaji mkubwa wa haki na, kwa hivyo, kwa kushangaza, ukiukaji wa mwisho wa rehema.

Ingekuwa usaliti wa rehema yenyewe. Kuwa na rehema kwa wenye rehema kungekuwa usaliti wa rehema yenyewe. Rehema ndiyo kitovu cha sheria.

Kwa Mungu, basi, kupuuza hitaji la rehema kungekuwa sawa na kuipindua sheria kabisa. Katika Biblia, upendo wa Mungu unahusisha uwajibikaji. Kwa ajili ya mtu, yeye mwenyewe, na kwa ajili ya waathiriwa wa watu, upendo lazima uhusishe uwajibikaji.

Kwa kweli, Mungu kutowawajibisha watu ingekuwa ni kuwaondoa utu wao, kuwaondoa ubinadamu wao. Kuwawajibisha watu, jambo ambalo bila shaka lina matokeo ya hukumu, ni kuonyesha heshima kwa watu kama watu, kuwapa watu nguvu ya kujiamulia wenyewe, kuwapa mikononi mwao nguvu ya mustakabali wao na kadhalika. Uelewa wowote mwingine wa upendo, uelewa wowote wa upendo ambao hauhusishi uwajibikaji, kwa kweli hubadilisha wanadamu kutoka kuwa watu wa kweli hadi kuwa vitu na kuwa automatons ambao hawana uhuru wa kutosha ili kutumia utu wa kweli.

Bila shaka, hoja anayoitoa hapa ni kwamba rehema wakati wa hukumu itaonyeshwa kwa wale ambao wameonyesha rehema, ingawa huenda hawakutii kila mara matokeo yote mahususi ya amri ya upendo. Tena, 3.2, sote hufanya makosa mengi, na mtu wa kuchekesha hafanyi makosa anaposema yeye ni mtu mkamilifu anayeweza kuutawala mwili wake pia. Sote hufanya makosa mengi.

Hii ni makubaliano. Bila shaka, hii inaelekeza nyuma kwenye mstari wa 1 hadi 13, lakini pia inaelekeza mbele kwenye mstari wa 14 hadi 26. Kazi katika muktadha huu kimsingi ni kazi ya kuwaonyesha maskini rehema.

Kwa hivyo, anapoendelea kuzungumzia imani kuhusu matendo kuwa usemi wa imani, kama atakavyofanya, katika 2:14 hadi 26, jambo ambalo analolifikiria kimsingi katika muktadha huu ni kazi ya rehema, kazi ya rehema ili mtu awe na hatia siku ya hukumu kwa msingi wa imani yake ikiwa ni imani ya kweli ikiwa ni imani inayojionyesha katika kazi, na hasa kazi ya rehema, ambayo imeunganishwa bila kuepukika na amri ya upendo, ambayo iko katikati ya sheria, mpende jirani yako kama nafsi yako. Sasa, katika sehemu inayofuata, tutaendelea na kuona jinsi anavyohibitisha himizo hili kuhusu upendeleo kwa kauli hii kubwa ya kitheolojia kuhusu imani na matendo katika mistari ya 14 hadi 26.

Huyu ni Dkt. David Bower katika mafundisho yake kuhusu Somo la Biblia la Kujifunza kwa Kufata Neno. Hii ni kipindi cha 21, Yakobo 2:8-13.